

מצוד על הגדר
 ערכו אוהדי שתי הקבוצות לאחר שלא הצליחו להשיג כרטיסים. הועלתה הצעה לקיים את המישחק במיגרש בלומפילד, המכיל 50 אלף מקומות. הנהלת בית"ר העדיפה את המיגרש הביתי.

שער היקר ביותר של העונה, בני טבק

דניות, כולן גדושות בורקס וחמינדוס, כי יאה לירושלמים גיועיים ואוהדים שרופים. מאחורי הגברים התרוצצו להם הילדים

לשים כספו על הקבוצה המתחרה, ננעצו בו מבטים מזריימה, מהולים ברחמים. זה היה מישחק על הגדולה, המישחק הר מרכזי של השנה. שתי הקבוצות צעדו זו בצד זו, במשך 27 מחזורי הליגה. פעם זו בראש ופעם זו. בית"ר הפסידה עד כה שלושה מישחקים ומכבי חמישה. הפסדה האחרון של מכבי היה לפני חצי שנה. למכבים היה משבר לפני כחודשיים, ומאז התלה ההתאוששות. הפעם היה זה קרב "לחיים או למוות".

עיר של

גברים

ה כרטיסים בקופות תל-אביב וירי שלים אלו. משרדי הכרטיסים פיר-סמו, שנותרו כ-300 כרטיסים, כולם מיוע-דים לחיילים. כך החל המירוץ הגדול - נערים ואבותיהם החלו לחפש מדיי-צה"ל. לבשו אותם גם כאלה שמעולם לא שרתו בצבא, וכאלה ששחררו מהצבא מפאת גילם. על שערי המיגרש צבאו אלפי "חיי-לים", חוגרים וקצינים, ילדים וקנים. מיגרש אימק"א - מיגרשה הביתי של בית"ר - מכיל 8,000 מושבים. נכנסו אליו 14 אלף איש. על הגדרות ועל העצים ישבו עמדו וטיפסו עוד אלף, ובהוץ עוד איבעה אלפים עצובים ומדוכאים.

המסע לכיוון המיגרש החל בשעה שבע בבוקר. לבושים חגיגית צעדו נושאי צי

נושאי התרמוסים, שהכילו קפה שחור ו מתוק ומהביל. בשעה תשע צפה אוהד במיגרש ונאנח בהקלה: "אויקיי, כולם באו". השימחה גאתה על גדותיה. "נקסח אותם!" אמרו הר אוהדים, "שיידעו להם מי הם השדים הצהובים! יאללה, יאללה, שיחזרו המכבים לתל-אביב, פה זה עיר של גברים!" (המשך בעמוד 64)

ההחמצה הגדולה

של שלמה קירט כימעט הפילה את יציע האוהדים אל תוך המיגרש. במרכז נראה שוער מכבי, מנו שוורץ, הודף את הכדור ומרחיק את סכנת התיקו, שממנה חששו המכבים.

הכוכבים

אבי כהן חולה הר אדמת ואורי מלמי ליאן, למטה: אלי מיאלי, שנפגע מבעיטה.

מישור ראש
 של שוטרים ורוכבי-סוסים מגן על שופט המישחק, מנחם אשכנזי, בצאתו, דקות ספורות אחרי שחילצו את אחיו, משה, מפני הקהל הירושלמי הזועם, שחיקה להם ביציאה. צילם: ציון צפירי